

# Księga Estery

## Rozdział 9

1. Zatem trzynastego dnia, dwunastego miesiąca, czyli miesiąca Adar, w którym miało być wykonane rozporządzenie i prawo króla; tego samego dnia, w którym wrogowie Judejczyków spodziewali się ich opanować, stało się wprost przeciwnie – Judejczycy sami mieli opanować swoich nieprzyjaciół. 2. Zatem Judejczycy zgromadzili się w swoich miastach, we wszystkich dzielnicach króla Ahaswerosa, aby podnieść rękę na tych, którzy pragnęli ich niedoli. I nikt nie mógł się im oprzeć, bowiem na wszystkie ludy padła przed nimi trwoga. 3. A wszyscy przełożeni dzielnic, satrapi, namiestnicy oraz ci, co zarządzali sprawami króla popierali Judejczyków, gdyż padł na nich strach przed Mardechajem. 4. Ponieważ Mardechaj był wielkim na dworze króla, a jego sława rozniosła się po wszystkich dzielnicach. I ten mąż, Mardechaj, stawał się coraz potężniejszym. 5. Tak Judejczycy porazili mieczem wszystkich swoich wrogów, zabijając, wytracając i postępując ze swoimi wrogami według swojego upodobania. 6. A w samej stolicy Suzie, Judejczycy zabili i wytępilli pięciuset ludzi. 7. Również Parszandatę, Dalfona, Aspatę, 8. Poratę, Adalgę i Aridatę, 9. Parmaszte, Arisaja, Aridaja i Wajzatę 10. zabili dziesięciu synów Hamana, syna Hamedaty, ciemieczy Judejczyków. Lecz na łupy nie wyciągnęli swojej ręki. 11. Tego dnia, kiedy powiadomiono króla o liczbie zabitych w stolicy Suzie, 12. król powiedział do królowej Estery: W stolicy, w Suzie, Judejczycy zabili i wytępilli pięciuset ludzi i dziesięciu synów Hamana; zaś w innych królewskich dzielnicach co tam dopiero porobili! Jaka jest zatem jeszcze twoja prośba, aby ci została spełniona, i jakie dalsze twoje życzenie, aby ci było użyzione? 13. Więc Estera odpowiedziała: Jeśli król uzna to za dobre, niech i jutro będzie w Suzie dozwolone Judejczykom postąpić w dzisiejszy sposób; zaś dziesięciu synów Hamana niech powieszą na szubienicy. 14. A król rozkazał, aby tak uczyniono. I został wydany taki rozkaz w Suzie oraz powieszono dziesięciu synów Hamana. 15. Zatem Judejczycy, którzy mieszkali w Suzie, zgromadzili się także czternastego dnia miesiąca Adar oraz zabili w Suzie trzystu ludzi; jednak nie wyciągnęli swojej ręki po łupy. 16. Zgromadzili się i inni Judejczycy, którzy byli osiedleni w królewskich dzielnicach oraz bronili swojego życia, dając sobie upust na swoich wrogach. Więc zabili z pośród swych nieprzyjaciół siedemdziesiąt pięć tysięcy; jednak nie wyciągnęli swojej ręki po łupy. 17. Zaczęli trzynastego dnia miesiąca Adar, a czternastego tego miesiąca zaprzestali, zamieniając go na dzień biesiad oraz radości. 18. Zaś Judejczycy w Suzie zgromadzili się zarówno trzynastego, jak i czternastego tego miesiąca, a piętnastego zaprzestali, zamieniając go na dzień biesiad oraz radości. 19. Dlatego Judejczycy, którzy są osiedleni we wsiach oraz w otwartych miastach, czynią dzień czternasty miesiąca Adar dniem radości, biesiady i uroczystości, posyłając sobie wzajemnie upominki. 20. A Mardechaj opisał te zdarzenia oraz rozesłał listy do wszystkich Judejczyków, we wszystkich dzielnicach króla Ahaswerosa, tych bliskich i dalekich. 21. Zobowiązał ich też na stałe, aby corocznie obchodzili czternasty dzień miesiąca Adar

i dzień piętnasty tego miesiąca, **22.** jako dni w których Judejczycy odpoczęli od swoich wrogów, oraz ten miesiąc, który zamienił im smutek w radość, a żałobę w uroczysty dzień. Aby je uczynili dniami biesiady i radości. Przy czym mają sobie wzajemnie posyłać upominki, a ubogim dary. **23.** A Judejczycy zobowiązali się stale czynić to, co rozpoczęli i co Mardechaj do nich napisał. **24.** Ponieważ Haman, syn Hamedaty, Agagita, ciemiezca wszystkich Judejczyków, uknuł przeciwko Judejczykom, by ich wygubić. Więc rzucił pur to jest los, aby ich wytępiono oraz zgładzono. **25.** Nadto ponieważ król gdy stanęła przed nim Estera pisemnie zarządził, by jego niecny zamysł, który uknuł przeciwko Judejczykom, spadł na jego głowę, zatem go powieszono na szubienicy wraz z synami. **26.** Dlatego te dni nazwano Purim od wyrazu pur. Z powodu całej treści listu; tego, co sami doświadczali; jak i tego, co ich doszło w postaci wieści **27.** Judejczycy ustanowili niezmienny zwyczaj oraz zobowiązali się za siebie, za swoich potomków i za wszystkich, którzy się do nich przyłączą, by corocznie obchodzić te dwa dni, stosownie do ich przepisu i we właściwej dla nich porze. **28.** Więc te dni były upamiętnione i obchodzone w każdym pokoleniu, w każdej rodzinie, w każdej dzielnicy i w każdym mieście. Oby też te purimowe dni nie zostały nigdy zniesione wśród Judejczyków, a pamięć o nich nie zniknęła wśród ich potomków. **29.** Także królowa Estera, córka Abichaila, wraz z Judejczykiem Mardechajem, całą swoją powagą napisała by potwierdzić te purimowe dni drugim listem. **30.** I rozesłano ten list do wszystkich Judejczyków, do stu dwudziestu siedmiu dzielnic państwa Ahaswerosa, wraz ze słowami przyjaźni i szczerości, **31.** aby ustanowili te purimowe dni w ich porze; tak, jak ustanowił je dla nich Judejczyk Mardechaj i królowa Estera, oraz jak je ustanowili dla siebie samych oraz dla swych potomków na pamiątkę postów i biadania. **32.** Zatem rozkaz Estery utwierdził przepis odnośnie Purim, tak, jak go opisano w tej księdze.

## **Nowa Biblia Gdańska**

przekład

**Śląskiego Towarzystwa Biblijnego**

2012